

Sygn. akt IV KK 636/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2020r.

sprawy skazanego **S. R.**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 24 maja 2019r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 grudnia 2018r.,

sygn. akt V K (...)

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżąca podniosła zarzut obrazy art. 88 k.k. Do obrazy tego przepisu miało dojść z jednej strony, w wyniku nie połączenia węzłem kary łącznej wszystkich kar wymierzonych skazanemu – w tym kary 25 lat pozbawienia wolności, z drugiej zaś, poprzez zastosowanie wobec skazanego kary nieznanej ustawie, to jest sumy kar łącznych pozbawienia wolności obejmujących karę 25 lat i 6 lat, co daje łącznie ową nieznaną ustawie karę 31 lat pozbawienia wolności.

Oba te zarzuty są błędnie postawione. Pierwszy z nich jest bowiem zarzutem wadliwego orzeczenia kary łącznej, a więc obraży art. 85 k.k. Drugi zaś wskazuje na zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439§1 pkt 5 k.p.k.

W tym drugim wypadku wypada jedynie stwierdzić, że kara pozbawienia wolności jest oczywiście karą znaną ustawie, a zatem w tym przypadku nie mogło dojść do zaistnienia uchybienia o charakterze bezwzględnym.

Nie został też naruszony przepis art. 88 k.k., który odnosi się do kary łącznej, w skład której wchodzi kara 25 lat pozbawienia wolności. W tym jednak przypadku, karą łączną nie objęto kary 25 lat pozbawienia wolności. Nie istnieją natomiast żadne przepisy, które limitowałyby górną granicę odbywanej realnie kary w sytuacji, gdy kary jednostkowe nie podlegają łączeniu za pomocą kary łącznej. W takim wypadku skazany winien odbyć sumę wymierzonych mu kar. Suma ta wynosi taką liczbę lat, jaka wynika z matematycznego zsumowania wymierzonych kar, może zatem wynieść, tak jak w niniejszej sprawie 31 lat. Całkowicie gołosłowne jest natomiast twierdzenie skarżącej, że art. 88 k.k. jest w stosunku do art. 85§3 k.k. *lex specialis*. Pierwszy z tych przepisów określa jednak jedną z zasad wymierzania kary łącznej, drugi zaś, wskazuje wyjątek od możliwości orzeczenia tej kary. W sposób oczywisty zatem, skoro w analizowanej sytuacji nie ma możliwości orzeczenia kary łącznej, to nie będzie miał do takiej sytuacji zastosowania art. 88 k.k.

Równie bezzasadny jest zarzut wadliwego orzeczenia kary łącznej w niniejszej sprawie.

Zważywszy na to, że wyroki którymi wymierzono kary jednostkowe o połączenie których wnosił skazany, zapadły zarówno przed 1 lipca 2015r., jak i po tej dacie (w sprawie IV K (...) Sądu Rejonowego w K.), obowiązkiem Sądu zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 4§1 k.k. było porównanie dwóch różnych systemów orzekania kary łącznej „starego” – obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015r. i „nowego” – obowiązującego po tej dacie i ustalenie, który z nich jest względniejszy dla skazanego.

W zakresie tym Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny, wskazując że względniejszy dla S. R. jest system orzekania kary łącznej obowiązujący obecnie.

Art. 85§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. określał bowiem, że: „*jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, **zanim zapadł***

pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa". Na gruncie niniejszej sprawy oznacza to, że skoro pierwszy wyrok w sprawie zapadł w dniu 29 października 2001r. (w sprawie V K (...) SO K.) to wyrokiem łącznym połączone mogą być tylko te kary, które zostały wymierzone za przestępstwa popełnione przed tą datą – a więc z wyroków w sprawach Sądu Okręgowego w K. V K (...) i V K (...). Taki wyrok łączny został wydany w sprawie V K (...).

Wszystkich pozostałych przestępstw analizowanych w niniejszej sprawie dopuścił się skazany po dniu 29 października 2001r., nie istniała zatem możliwość objęcia ogółu skazań jednym wyrokiem łącznym wydanym w oparciu o „stare” przepisy. Nie istniała też możliwość połączenia wyrokiem łącznym żadnych innych kar jednostkowych wymierzonych S. R., ponieważ w żadnym przypadku nie popełnił on więcej niż jednego przestępstwa zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregoś z tych przestępstw.

W tej sytuacji, wyrok łączny w niniejszej sprawie, mógł zostać wydany jedynie w oparciu o „nowe” przepisy. Art. 85§1 k.k. w brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015r. (również obecnie) stanowi, jak słusznie wskazała skarżąca, że: „jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną”. Jednocześnie jednak w swym wywodzie autorka kasacji nie dostrzegła, że w tym zakresie obowiązują również regulacje określone w art. 85§2 i §3 k.k.

Pierwszy z tych przepisów wskazuje, że łączeniu podlegają jedynie kary „wymierzone i **podlegające wykonaniu**”. To zaś oznacza, że nie mogła zostać objęta wyrokiem łącznym wydanym w niniejszej sprawie kara wymierzona przez Sąd Rejonowy w K. w sprawie III K (...), ponieważ została ona wykonana w całości od dnia 17 stycznia 2011r. do 17 stycznia 2012r, a więc nie podlega ona już wykonaniu.

Art. 85§3 k.k. wskazuje natomiast, że: „**jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo**, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą

łączeniu, orzeczona **kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu**". Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, gdyż wszystkie kary wymierzone w sprawach III K (...), V K (...) i IV K (...) zostały orzeczone za przestępstwa popełnione przez S. R. w trakcie wykonywania kar wymierzonych w sprawach V K (...) i V K (...) Sądu Okręgowego w K..

W tej sytuacji, Sąd Okręgowy w K. prawidłowo uznał, że połączone w niniejszej sprawie mogą zostać jedynie kary jednostkowe wymierzone w sprawach III K (...), V K (...) i IV K (...) i dokonał tego w sposób w pełni prawidłowy. Sąd Apelacyjny zaś zasadnie utrzymał ten wyrok łączny w mocy.

Podsumowując, autorka kasacji nie wykazała, aby Sąd Odwoławczy dopuścił się jakichkolwiek uchybień, tym bardziej zaś rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację majątkową, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.